

agrupació excursionista talaia

FEDERATS A:

federación catalana de montaña

federación catalana de esquí

comité de exploraciones subterráneas de cataluña

asociación española de camping y caravana

CARRER ANSELM CLAVE, 3 - TELEFON 893 12 57 - VILANOVA I LA GELTRU

CIRCULAR PER ALS SOCIS
MARC 1973

DIUMENGE, 4 DE MARÇ

COMPARSA

de la

TALAIA

DUES BANDES DE MUSICA

Soci i simpatitzant, no hi faltis

2.ª Ascensión vía Cobo-Pamplona de Patriarcas (Montserrat)

Una salida más en la que nos disponemos a pisar las vertiginosas paredes surcadas por grandes diedros y atravesadas por espectaculares techos y desplomes. Una salida más que hacemos a la gran masa de agujas de conglomerado. Emplazamiento: Montserrat.

Marchamos los tres (Rafael Jariod, Angel Vedo y el autor del escrito) por el conocido y serpenteante «Camí del Arrel» para dirigirnos a la gran muralla de la «Paret dels Diables». La intención era ir a la primera que en la misma, los miembros de este grupo están intentando vencer por el marcado espolón de casi 300 metros de vertical, de los que ya se consideran vencidos más de 130 metros; pero el estado atmosférico no lo quiso así, la noche no se presentaba muy clara y decidimos pernoctar en las cómodas «baumas» de los Patriarcas.

A la mañana siguiente, el día amaneció bastante bueno y decidimos abandonar nuestra intención para dirigirnos a la recientemente acabada en los Patriarcas.

Sin darle más vueltas al asunto, nos colgamos la «quincalla» y pusimos dirección a la vía Cobo-Pamplona.

Empezamos la ascensión por unas placas de IV° L y III° hasta llegar a una gran plataforma con árboles, de la cual saldremos por un bier marcado diedro de V° L y Ao.

Haremos otra tirada con la misma dificultad, para luego pasar por una fisura un tanto extraplomada y acabar con un paso en libre, hasta llegar a la siguiente R. situada bajo un techo que debemos flanquear para coger otra placa de más de 40 me-

tros donde efectuaremos relevo en la base de una chimenea bastante sucia.

Hasta aquí la escalada ha transcurrido muy bien en todos los aspectos, pero a partir de ahora, nuestro ascenso se verá doblemente dificultado por la lluvia que empieza a caer y arrecia a cada instante. Para colmo de males, la niebla nos cubre por completo impidiéndonos distinguir más allá de 30 o 40 metros. Una incógnita ¿estamos a 50 o 100 metros del suelo? Es completamente imposible distinguirlo. Debemos continuar ascendiendo, hay que salir del mundo de la vertical aunque los nervios tensados actúen sobre nosotros; debemos superarlos, pues éste es el fin de cualquier montañero que haya puesto los pies sobre una roca a indeterminada altura del suelo.

Continuamos por una chimenea de IV° y V° L y donde al final de la misma se sale por la arista para hacer reunión unos metros más arriba y con un buen árbol entre las piernas.

Ya sólo queda una sencilla tirada, que adquiere la dificultad superior a nuestros ojos debido a la progresiva inclemencia del tiempo. Pero debemos hacerlo y lo haremos.

De nuevo unos metros más arriba los tres juntos. Angel continua por la arista completamente empapado de agua, a conjunto con la roca que está en las mismas condiciones que nuestro compañero.

Jariod y yo estamos quietos, calados hasta los huesos. A menudo intentamos ponernos en contacto con Angel, lo cual no resulta fácil y de él obtenemos siempre la misma respuesta «Ya falta poco».

Por fin ya no queda cuerda en nuestras manos, lo que nos indica que ha llegado a feliz término.

No es necesario esperar mucho, al poco rato nos encontramos de nuevo los tres juntos y esta vez en la cima; la satisfacción es grande e imposible de reflejar sobre el papel con sencillas palabras.

Hoy hemos comprendido que también el tiempo influye en la dificultad de una vía, y creo que con todo ello tenemos que contar cuando escalemos en estas condiciones, y por esto cuando hemos culminado la cumbre, la satisfacción para uno mismo y para el compañero es mayor y más fuerte, al saber que hemos afrontado limpiamente un peligro con el que no contábamos.

Pero dejemos esto y vayamos por el problema del descenso. Un buen rato nos costó encontrar unos burilazos enclavados en la pared donde nos encontramos, la cima más alta de los Patriarcas. No hay otro camino; nos encontramos sin saber por dónde bajar ni como orientarnos, puesto que ahora la niebla es espesa en exceso. Tenemos que ir muy juntos y el tiempo ha empeorado, de

pronto empiezan a caer enormes piedras de hielo ¡ya tenemos el gránizo aquí! ¡lo que faltaba! Esta exclamación es lanzada a coro por los tres y no con satisfacción.

Encontramos por fin una canal que posiblemente nos llevará a buen sitio; en efecto divisamos pronto el camino del Cavall Bernat, y nos percatamos que la preocupación ha pasado, y así lo más ligero posible, nos dirigimos a Trinitats. Jariod baja al Monestir con todo el material que hemos utilizado, mientras que Angel y yo nos marchamos a buscar las mochilas. Sigue lloviendo, pero eso ya no importa, estamos empapados y creemos que un poco más de agua no nos hará daño.

Cuatro horas después nos encontramos ya en la operación retorno, y dentro de nuestro cansancio dedicamos unas frases a nuestro deporte y en su favor. Estamos haciendo planes para próximas salidas. ¿Cuál será el siguiente lugar donde tendremos que despellejarnos las yemas de los dedos y seguir las inclemencias del tiempo? Pero habrá sin duda otro lugar.

JOAN CHAPARRO

Secció de Muntanya

**ACTIVITATS
PER ELS MESOS
DE MARÇ I ABRIL**

Dies 18 i 19 de Març

ACAMPADA SOBRE LA NEU
A LA VALL DEL NOUFONTS
(NURIA).

Dia 25 de Març

MARXA PER COORDENADES.

Dia 1 d'Abril

MARXA SOCIAL.

Dia 8 d'Abril

MARXA DUFOUR.

Dia 15 d'Abril

Excursió Collectiva a St. Llorenç del Munt (Cotxe particular).

NOTICIARI

III CICLE D'EXCURSIONS PER A INFANTS

El passat 4 de febrer un grup de 47 infants i cinc acompanyants anaren d'excursió pels contorns d'Olivella. Des del caseriu de Can Suriol remuntaren la Riera dels Pelagons passant a les envistes de la Penya Lledó. S'esmorzà al costat de la masia dels Pelagons de Baix, i es continuà riera amunt fins al punt on hi ha un avenc de poca profunditat, lloc on el grup es dividí, i mentre els més grandets visitaven la cavitat, la menudalla prosseguí la ruta fins al lloc anomenat Pèlag de l'Artiga, on la riera ha modelat una curiosa olla en les roques del congost. En alguns punts bastant enlairats per sobre del llit es veien senyals del nivell que abasten les aigües en el curs d'alguna forta tamborinada, en la qual el Pèlag deu adquirir l'aspecte dantesc d'un petit Maelstrom.

Alguns menuts visitaren la Covesta de l'Artiga, propera a la riera esmentada, i que aquell dia era objecte d'una exploració arqueològica. Es retornà al mas dels Pelagons on es va dinar, continuant, després del descans, cap a Can Suriol i d'allà a Vilanova.

UN PROJECTE OBLIDAT

A rel del projecte de construcció d'un Parc Esportiu a l'àrea Gavà-Viladecans, amb la greu amenaça d'expropiació d'una extensa zona agrícola, hom ha recordat un primitiu intent que aquest Parc s'hagués plantejat al Pla de Basses, en ple Massís del Garraf, lloc que seria de fàcil comunicació amb Begues i Castelldefels i no causaria greus perjudicis. Però els temps passen i avui dia el Massís no sembla oportú construir-hi instal·lacions esportives i sí, en canvi abocar-hi les immundícies de Barcelona.

NECROLOGIQUES

A l'edat de trenta-vuit anys i víctima de fatal malaltia ha mort el nostre consoci Lluís Gonzalez i Font, ferm seguidor de les activitats socials en les quals prenia part regularment. Des d'aquestes línies manifestem el nostre sentit condol a la seva muller, fill i altres familiars per la crudel pèrdua que han sofert.

També expressem el nostre sentiment als consocis Joan Virella, Xavier Virella i Vicenç Carbonell per la defunció del seu pare i avi respectivament.

LA «BUFERA» DE SITGES

Al llarg del nostre litoral es troben diverses mostres del fenomen hidrològic anomenat «bufera» o «bufador», i que no han estat gaire estudiades pels afeccionats a l'espeleologia. A Vilanova en podem veure a les puntes de Sant Gervasi i dels Colls. A Sitges n'hi ha a les Coves, les Forques i l'Aiguadolç. A les Forques hi ha el forat conegut amb el nom de «La Bufera» i que a darreries del segle passat o a començament del present hom intentà utilitzar-ne la intensa pressió pneumàtica amb fins industrials, a semblança del nostre Molí de Mar, una altra mostra dels utòpics invents per convertir en energia la força de les ones.

El projecte no tirà endavant i el forat ha seguit projectant els sorollosos estornuts d'aire i escuma marina en els dies en què el Mitjorn ha extemporitzat el mal humor. Actualment, amb la construcció del tan debatut Port Esportiu de Sitges, la Bufera està condemnada a donar l'última alenada i a morir colgada d'una gran massa de terra i enderrocs que terraplenaran aquella zona.

NOVA CIRCULAR VILANOVINA

De la Penya Barcelonista Vilanova hem rebut el primer exemplar de la circular informativa que periòdicament posarà en coneixement dels socis d'aquella entitat els actes celebrats i programa de properes activitats a realitzar.

Des del nostre portaveu felicitem la publicació germana, desitjant-li una llarga i continuada pervivència.

SORTIDA AL MASSIS DE L'ORDAL

En vistes de la Marxa d'Orientació que com cada any organitza el Club Excursionista Pirenenc de Barcelona, decidirem els components de la Junta de la Secció de Muntanya, organitzar una excursió de pràctiques d'orientació, i amb aquest propòsit vam pensar fer-la al Massís de l'Ordal, que és molt poc freqüentat pels nostres excursionistes, per la mala combinació que existeix per anar-hi.

El dia 15 d'Octubre va ésser el dia escollit. Al matí, a les 7,14, vam pujar al tren que ens va conduir a l'Estació de Sant Vicenç, i des d'allí fins a Sant Sadurní, on vam trobar dues companyes que s'havien traslladat amb cotxe particular. Des de Sant Sadurní ens dirigírem al Castell de Subirats, que era el punt inicial de l'excursió. Un cop arribats al castell fem una breu parada per posar els rellotges a l'hora i prendre contacte amb el mapa de l'Editorial Alpina que portàvem. Des del Castell ens dirigim vers la carena de la Serra del Pi del Molló, i ens trobem amb diversos dubtes ja que el mapa no s'ajusta a la realitat en molts trossos, on hi ha molts més camins que en el mapa. De la carena de la Serra

fins al Masset de Parellada, també trobem quelcom de diferència però menys que anteriorment. Després, el nostre punt de destí era el cim del Montcau, de 631 mts. d'altitud, i en aquest tram el camí s'ajusta bastant al traçat del mapa. Aquest cim és el més alt de tots els que hi ha en el mapa del massís de l'Ordal. Des d'aquesta alçada albirem una magnífica panoràmica de les valls de l'Anoia i del Penedès.

Havent fet un petit descans i després d'haver signat en el petit llibre-registre que hi ha instal·lat en el pessebre, que fou col·locat per uns xicots de Sant Sadurní, empenem de nou la marxa per dirigir-nos cap al Trencall d'Amunt. En aquest punt és on comencen les dificultats, i en lloc d'adreçar-nos cap a la dreta, tal com era la nostra intenció, ens dirigim vers l'esquerra, degut principalment a les Urbanitzacions noves que han sorgit per les voreres de Gelida, la qual cosa fa que hàgim dubtat bastant. Per aquest camí que hem agafat passem per les immediacions de Can Migrat i Can Boltà, per després, tot passant per la Font Freda, agafar el camí ample que ens porta cap a Gelida, lloc final de l'excursió. En aquest poble, que és molt pintoresc i molt antic, es poden observar nombrosos vestigis del seu passat, així com també les restes d'un magnífic castell.

Després d'haver dinat a la Font de Cantillepa, ens dirigim a l'estació de la R.E.N.F.E., per dirigir-nos amb el tren cap a Sant Vicenç i cap a Vilanova.

L'excursió ha complagut molt a tots els assistents i que han estat: Tina Moya, Assumpta Baig, Dolors Margalet, Isabel Romeu, Joan Tolezano, Manuel Pàmies, Ricard Montané i el que subscriu.

JANI FERRER

SECCIO DE CULTURA

(Grup d'Investigacions Arqueològiques)

COVES DE LA RIERA DELS PELAGONS

«Els Pelagons»

El dia 5 de Febrer s'efectuà una sortida a la zona dels Pelagons (Olivella-Avinyonet) a fi d'intentar localitzar algunes coves de les quals es tenia notícia, existents pels voltants. La primera cavitat visitada va ser la dels «Pelagons» ja estudiada pel Delegat d'Excavacions Arqueològiques a Vilanova, per la qual cosa ens vam limitar a fer unes fotos per a l'arxiu espeleològic.

«Coveta de l'Artiga»

Ens dirigírem, seguidament, al paratge conegut per l'Artiga (dista 15 minuts de la masia «Els Pelagons de Baix») on localitzàrem una coveta, inèdita, d'uns dos metres de llargada per un d'amplada. Està situada a la vora dreta de la riera, a un centenar escàs de metres, aigües avall, del Pèlag de l'Artiga i a un 30 m. per amunt del talveg. Degut al fet que unes mates amaguen l'entrada, la localització des del llit de la riera és bastant difícil. Pel possible interès a localitzar-la pot servir de guia un gran pedruscall a l'esquerra del qual està la cova esmentada.

Superficialment, no s'apreciaven indicis d'haver estat habitada en temps prehistòrics, pel que es va

acordar fer una cata per determinar la vàlua i la naturalesa del jaciment. Els resultats, contràriament al que tots ens creïem, van ser positius. Es va comprovar que el sediment sobrepassa els 50 cm. (no s'ha arribat a tocar roca) i els materials recobrats, si bé es pot dir que són escassos, són, per altra part, força interessants. Una fulla-ganivet, de sílex molt deshidratat, de 38,7 mm. de llarg, sencera, sense retocs, corba en la cara inferior i de secció transversal triangular i un compte de collarret cilíndric, d'ós amb perforació bicònica de 6 mm. de diàmetre per 3 mm. de gruix són les peces més remarcables.

«Els caus de Llop»

Ja entrada la tarda ens adreçàrem als «caus de Llop», mes, per l'avançat del dia, decidírem deixar l'exploració d'aquests forats per una altra ocasió.

Van formar part del Grup els següents socis: J. Sabrià, germans Baig, J. Ràfols, J. Virella, J. Ferrer i X. Virella.

Els materials recollits seran exposats a les vitrines del nostre local social.

XAVIER VIRELLA

(Els articles només reflexen les opinions de llurs autors)

FINANCIAMOS TODA CLASE DE VEHICULOS

No solamente comprando obtiene beneficio sino que después no le dejamos desamparado.

Nuestros servicios garantizan su tranquilidad

- Asesoría Jurídica
- Organización de Empresas
- Departamento Gestoría
- Seguros

Oficina Colaboradora: Asesoría Jurídica y Contable
Jardín, 11 - Tel. 893 26 74

Secció Nàutica TIPLAY

Creuer Canaries, 34 - Tel. 893 29 98 - Vilanova i la Geltrú

ESCOLA SKI

COMPRA VENDA D'EMBARCACIONS

DISTRIBUIDOR DUCATI

Secció Agrícola TIPLAY

Sant Josep, 10 - Tel. 893 30 89 - Vilanova i la Geltrú

Taller reparació de motos,
venda de maquinària agrícola,
reparació de maquinària agrícola

Esports TIPLAY

Material esportiu per:

Tenis - Fútbol - Hockey - Basquetbol - Atletisme
Alpinisme - Esquí - Gimnasia

Tenim tot el que necessiteu

VISITITEU-NOS A: Rbla. Vidal, 17 - Vilanova i la Geltrú